

27. Interpelácia poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky A. Belousovovej na ministra zahraničných vzťahov Slovenskej republiky J. Kubiša vo veci postupov v súvislosti so zverejnenými informáciami o únosoch Srbov a o predaji ich orgánov

Podpredsedníčka
Národnej rady Slovenskej republiky
Anna Belousovová

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Dužlo:	11 -04- 2008
Číslo:	434/08
Predchádzajúce číslo:	Prílohy:

Vážený pán
Pavol Paška
predseda NR SR

Bratislava 10. 4. 2008

Vážený pán predseda, moja interpelácia je adresovaná ministrovi zahraničných vecí SR p. Jánovi Kubišovi:

Vážený pán minister,

už týždeň zamestnávajú svetové médiá informácie, ktoré sme sa zo slovenských médií nedozvedeli.

Bývalá žalobkyňa Haagskeho tribunálu pre bývalú Juhosláviu (ICTY) Carla del Ponte vo svojej novej knihe: „Poľovačka: ja a vojnoví zločinci“, porozprávala ako súčasná vláda nezávislého Kosova zarábala veľké peniaze na obchode s vnútornosťami vybranými z tiel unesených Srbov. „Výpovede“ Carly del Ponte sa už stali dôvodom pre zahájenie trestného konania v Srbsku. Belehradský obvodný súd zahájil pojednávanie vo veci únosu 300 mladých Srbov v lete r. 1999 v Kosove, ktorých ako tvrdí vo svojej knihe bývalá hlavná žalobkyňa ICTY, odviezli do Albánska za účelom odobratia orgánov.

1. Preto sa pýtam, aký postup chce zaujať a aký postup zvolí Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky v súvislosti so zverejnenými informáciami o únosoch Srbov a o predaji ich orgánov ?
2. Myslím si, že nielenže nemôže byť ani reči o uznaní Kosovského štátu, ale som presvedčená, že Slovenská republika sa musí obrátiť v prvom rade na Medzinárodný trestný tribunál pre bývalú Juhosláviu a musí žiadať, aby sa informácie zverejnené v knihe bývalej hlavnej žalobkyne Haagskeho tribunálu Carly del Ponte dostali i na rokovanie na pôde OSN.
3. Taktiež si myslím, že by bolo namieste podať podnet na vyšetrenie prípadu s nelegálnym obchodom s ľudskými orgánmi na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu.

Je zaujímavé pozorovať ako medzinárodné spoločenstvo mlčí po zverejnení týchto informácií. Mám ešte v čerstvej pamäti bombardovanie Srbska v r. 1999, ospravedlňované „zverstvami Srbov voči Albáncom“. Toto ticho okolo hrôzostrašného obchodu s orgánmi unesených Srbov má však ohromnú vypovedaciu schopnosť. Slovensko nesmie mlčať. Tak ako jednotlivec nemôže mlčať o informáciách o trestných činoch, tak i ľudské spoločenstvo, t.j. štát má právnu povinnosť a hlavne morálnu povinnosť nemlčať, keď sa porušujú zákony kýmkoľvek, keď sa pácha zlo.

S pozdravom

Predmet: stenozáznam

A. Belousovová, podpredsedníčka NR SR

Ďakujem za slovo.

Vážený pán podpredseda Národnej rady, vážené panie poslankyne, vážení páni poslanci.

Moja interpelácia sa bude týkať informácie, ktorá už viac ako týždeň zamestnáva svetové médiá.

Ide o informáciu, ktorá je dostatočne škandalózna, ale slovenské vraj nezávislé a objektívne médiá si ju maximálne nevšímali respektíve všímali minimálne.

Informácia, ktorú chcem predložiť a potom sa dotknúť aj v interpelácii sa týka o obchode s orgánmi Srbov Kosovčanov, teda, kosovských Albáncov. Len tak trochu odbočím. Včera sme prijali tlačový zákon a pri jeho prerokovaní tu v sále padali veľmi ostré výrazy o biči na médiá, o náhubkovom zákone, o chystanej cenzúre pre slovenské médiá.

Aj medzinárodný škandál, o ktorom budem hovoriť alebo tá škandalózna informácia, ktorá, ako som už povedala, viac ako týždeň zamestnáva svetové médiá a ktoré si slovenské takmer vôbec nevšímali, dokazuje to čo nebolo povedané pri prerokovaní tohto tlačového zákona. Totiž fakt, že na Slovensku v médiách je situácia ešte hroznejšia. Na Slovensku v médiách totiž existuje auto cenzúra.

To znamená, že novinári sa nevenujú témam, ktoré politicky nevyhovujú ich vydavateľom to jest majiteľom a zverejnenie napríklad aj týchto informácií o tom, že Kosovčania pitvali Srbov a obchodovali s ich orgánmi zrejme politicky nevyhovuje horlivým zástancam a krstným otcom samostatného kosovského štátu.

Keďže slovenské médiá alebo cez slovenské médiá ste sa, vážení kolegovia, nemohli dozvedieť o čo vlastne ide dovoľm si využiť svoje vystúpenie a podať vám jednu agentúrnu informáciu, ktorú som, bohužiaľ, nezískala zo slovenských agentúr.

Budem citovať. Bývalá, Kosovčania pitvali Srbov na orgány. To je názov informácie.

Bývalá žalobkyňa Haagskeho tribunálu pre bývalú Juhosláviu Karla den Ponte na vyhláseniach

Pracovný prepis od 10.04.2008 15:15:00 do 10.04.2008 15:30:00 Odoslaný

Značka: VM

...sebou na orgány. To je názov informácie. Bývalá žalobkyňa Haagskeho tribunálu pre bývalú Juhosláviu, Carla del Ponte, na vyhláseniach, ktoré už dlhé roky, na vyhlásenia, ktorej dlhé roky stáli negatívne predstavy západu o Srboch, vystúpila so senzačným priznaním. Vo svojej novej knihe Poľovačka, ja a vojnoví zločinci, porozprávala ako súčasná vláda nezávislého Kosova, zarábala veľké peniaze na obchode s vnútornosťami, vybranými z tiel unesených Srbov. Výpovede Carly del Ponte sa už stali dôvodom pre zahájenie trestného konania v Srbsku.

11.4.2008

Belehradský obvodný súd zahájil pojednávanie vo veci únosu 300 mladých Srbov, v lete v roku 1999 v Kosove, ktorých ako tvrdí vo svojej knihe, bývalá hlavná žalobkyňa Haagskeho tribunálu pre bývalú Juhosláviu, odviezli do Albánska, za účelom odobratia orgánov. Obludné zločiny porovnateľné s tými, ktoré vykonávala fašistická tretia ríša v koncentračných táboroch, do ktorých dovážali unesených, kde ľudia zomierali v príšerných mukách, robili lídri armády oslobodenia Kosova, toľko o básni na západo učeka. Jedným z jej vodcov bol Hašim Tači, prezývaný aj had, súčasný premiér nezávislého Kosova. V Srbsku ho vždy považovali za vojnového zločinca. V jeho osobnom spise sú zhromaždené desiatky zverstiev, ktorý tento poľný veliteľ konal, voči Srbom v Kosove.

Ja dodávam, že sú to zverstvá, okrem obchodu s ľudskými orgánmi a pýtam sa, prečo nestojí ešte tento človek pred Haagskym tribunálom? To len tak mimochodom. Počnúc od roku 1999, keď lietadlá NATO doslova vyčistili Kosovo od srbskej armády, však záujem Haagskeho tribunálu bol sústredený výhradne na zločiny Belehradu. Podľa slov predsedu Zväzu rodín nezvestných kosovských Srbov, Sima Spasiča, niekoľkokrát sa osobne stretol s Carlou del Ponte a odovzdal jej dôkazy únosov a likvidácie kosovských Srbov v koncentračných táborov. Avšak dokonca aj potom ako v roku 2003, prokurátor osobne navštívil miesto zločinu v obci Burel na severe Albánska, t. j. dom, kde sa konalo vyberanie orgánov, nepodala žalobu, podľa jej vlastného priznania, z knihy citovanej, tam boli nájdené stopy krvi a medicínske vybavenie.

Belehradská tlač uvádza desiatky svedectiev. Mnohé srbské organizácie sa pokúšali dosiahnuť od Haagskeho tribunálu pre bývalú Juhosláviu vyšetrovanie zločinov Albáncov v Kosove. Odovzdávali podrobné mapy miest, kde sú pochované obeť aj miest, kde sa nachádzali koncentračné tábory, na území kraja, na severe Albánska, svedectvá krutého mučenia a likvidácie mierového obyvateľstva, vrátane detí a tehotných žien, ktoré boli zneužívané obzvlášť kruto. Podobné pokusy sa však potierali od základov ani jeden fakt nebol vyšetrený. Samotná Carla del Ponte, sa v nedávnom interview pre taliansky denník Lastampa, priznala, že, citujem, stíhanie vojnových zločincov je v súčasnom svete výlučne politická záležitosť.

Ak by sa správy o zločinoch Albáncov, dostali na verejnosť, o žiadnej nezávislosti Kosova, by nemohla byť ani reč.

Nie je náhoda, že kniha Del Ponte, uzrela svetlo sveta až teraz, potom ako Priština vyhlásila nezávislosť kraja. Podľa informácií belehradských novín Pres, krvavý biznis kontroloval osobne Hašim Tači. Na obchode s orgánmi, vyberanými zo živých zarobil milióny dolárov. Vypovedať o tom sa neúspešne pokúšala na procese v Haagu proti Slobodanovi Miloševićovi aj bývalá sudkyňa obvodného súdu v Prištine, Danica Marinkovič. Podľa jej slov misia OSN v Kosove, na čele ktorej stál súčasný minister zahraničných vecí Francúzska, Bernard Kuchner, zamedzovala vyšetrovanie prípadov zmiznutia a únosov ľudí v kraji.

Mimochodom o tom, že administrácia OSN pod správou, ktorej sa v kraji dlhé roky naďalej likvidovali Srbi, ničili pravoslávne chrámy a marili sa pokusy donútiť Albáncov, zodpovedať sa pred zákonom, hovorí aj samotná Carla del Ponte a jej pomocníčka, v tých rokoch, Florenc Artman. V jednom z interview práve ona vyhlásila, že práve funkcionári misie OSN v Kosove, nenechali železnú Karlu zahájiť trestné stíhanie proti Albáncom v súvislosti s miznutím ľudí a s obchodom s ľudskými orgánmi.

Ako sa priznala del Ponte, informácie o vraždách Srbov a obchode s orgánmi, mala už v roku 1999. Čo to má znamenať? Priznanie sa k zatajeniu mimoriadne dôležitých informácií o obludných zločinoch? Všade vo svete existuje predsa trestný čin spolupáchateľstva. V Srbsku si mnohí myslia, že Carlu del Ponte, ktorá odišla na odpočinok, v role veľvyslankyne Švajčiarska v Argentíne, trápi svedomie. Samotná Karla, ktorá nikdy neskrývala svoj negatívny vzťah k Srbom, sa však zrejme len chystá zarobiť na senzácii, pretože v týchto dňoch vyšla jej kniha.

A ja dodávam, možno ako skúsená právnička vie, že väčšina zločinov takejto povahy sa skôr, či neskôr odhalia aj tak. Toľko z agentúrnej správy, podotýkam neslovenských médií, pretože slovenské médiá, vraj nezávislé a objektívne, túto informáciu nezverejnia. Akurát dnes, po viac ako týždni, som si prečítala správu v jednom denníku, ktorý viac ako fakty, udáva politizáciu tohto problému a píše svoje komentáre, jednoznačne nasmerované asi všetci viete kde.

Moja interpelácia na ministra zahraničných vecí Slovenskej republiky, v tejto súvislosti znie. Vážený pán minister, aký postoj chce zaujať a aký postup zvolí Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky v súvislosti so zverejnenými informáciami o únosoch Srbov a predaji ich orgánov? Myslím si, že nielenže nemôže byť ani len reči o uznaní kosovského štátu, ale mám za to, že Slovenská republika by sa mala obrátiť v prvom rade na medzinárodný trestný tribunál pre bývalú Juhosláviu, ale mali by sme takisto žiadať, aby sa informáciami zverejnenými v knihe bývalej hlavnej žalobkyne Haagskeho tribunálu, Carly del Ponte, dostali aj na rokovania na pôdu OSN. O tom hovorím preto, lebo samotná jej spolupracovníčka, najbližšia, uvádza, že administrácia OSN pod správou, ktorej sa tento kraj dlhé roky nachádzal, vedel o týchto informáciách a doslova administrácia OSN marila vyšetrovanie týchto obludných zločinov.

Takisto si myslím, že by bolo na mieste, podať podnet na vyšetrenie prípadu s nelegálnym obchodom s ľudskými orgánmi, na Európsky súdny dvor pre ľudské práva v Štrasburgu. Je zaujímavé pozorovať ako medzinárodné spoločenstvo pri zverejnení týchto škandalózných informácií, doslova hororových mlčí. Máme ešte v čerstvej pamäti bombardovanie Srbska v roku 1999, ktoré sa ospravedlňovalo zverstvami Srbov voči Albáncom. Toto ticho okolo iných prípadov, okolo hrôzostrašného obchodu s orgánmi unesených Srbov, má však ohromnú vypovedajúcu schopnosť. Myslím si, že Slovensko by sa nemalo stavať na stranu tých, ktorí mlčia. Myslím si, že tak ako jednotlivci nemôžu byť ticho, nemôžu mlčať jak sa dozvedia o páchaní zla, o páchaní trestných činov, tak i ľudské spoločenstvo, ktoré sa nazýva štát alebo štáty, majú nielen právnu ale hlavne morálnu povinnosť nemlčať, keď sa porušujú zákony, nechcem ich kvalifikovať, či zákony štátov alebo zákony medzinárodné, ja ich nazvem, keď sa porušujú zákony ľudskosti kýmkoľvek. Keď sa jednoducho pácha zlo. Ďakujem.